

Leijonasanomat Lejon Nytt 2018-2019

Piiri 107 F, Suomi ♦ Distrikt 107 F, Finland

Digilehden 6. vuosikerta

7.10.2018(1-painos)

1-painos 7.10.2018

F-piirissä on 4 aluetta, 9 lohkoa, 65 klubia ja n. 1630 klubien jäsentä

- F-piirin vuosikokous Närpiössä 13.4.2019
- Suomen Lions-liiton 66. vuosikokous Kalajoella 7.6. - 9.6.2019
- The 102nd annual Lions Clubs International in Milan, Italy, July 5th –July 9th , 2019

Mainostilaa myytävänä [viimeisellä sivulla](#). Suosithan ilmoittajiamme!

F-PIIRI	2
1 Hei kaikki leijonat, puoliset ja leot.....	2
1 Lions -piirin 107 F vuosijuhla 21.4.2018	3
1 Nuorille mahdollisuus/	5
1 Dreams-tapahtuma Alavuden yläkoulussa	6
1 Piirin GST:n kuulumisia.....	7
LIITTO	8
1 Lion-viesti.....	8
PIIRIN KLUBIT	9
1 LC Seinäjoki - uusia jäseniä	9
1 Kauhajoen klubit - vierailu Eduskuntatalossa ..	9
1 LC Kauhajoki/Aro - pyöräilykypärät	10
1 LC Alavus/Kuulattaret - avustukset	10
1 LC Jalasjärvi/Liisat – Anturat.....	11
1 LC Isokyrö - leijonapilkki	12
1 LC Seinäjoki/Aalto - Nälkä – mitä?	13
LIONIT	14
1 Ahkeraa leijonaveljeä muistettiin mitalilla.....	14

F-PIIRI

🔴 Hei kaikki leijonat, puoliset ja leot

DG Annukka Laurila

Upea kesä ja kaunis ja lämmin syksy ovat ohi. Lions-toiminta on pyörähtänyt käyntiin täydellä vauhdilla. Kolmasosa toimivuodesta on jo ohi. Yli 1,4 miljoonaa ihmistä ympäri maailman tekevät tuhansilla tavoilla hyvää.

Joka-aamuinen pyhä kahvihetki kahta aitoa paperilehteä rapistelllessani venyy pitemmäksi ja pitemmäksi ja panee miettimään. Globaalin someähkyn, informaation ja disinformaation postfaktuaalisen tietotsunamin pyörteissä mieleeni palautuvat entisen opettajani, jo edesmenneen viestintäprofessori Osmo A. Wiion laatimat ”Wiion Lait”. Kirjoitan ne tähän suoraan. En muista, mistä ne olen kopioinut, mutta täyttä rautaa ne ovat yhä edelleen.

WIION LAIT

1. laki
Viestintä yleensä epäonnistuu paitsi sattumalta.
 - 1.1. *Jos viestintä voi epäonnistua, niin se epäonnistuu.*
 - 1.2. *Jos viestintä ei voi epäonnistua, niin se kuitenkin tavallisimmin epäonnistuu.*
 - 1.3. *Jos viestintä näyttää onnistuvan toivotulla tavalla, niin kyseessä on väärinkäsitys.*
 - 1.4. *Jos olet itse sanomaasi tyytyväinen, niin viestintä varmasti epäonnistuu.*
2. laki
Jos sanoma voidaan tulkita eri tavoin, niin se tulkitaan tavalla, josta on eniten vahinkoa.
3. laki
On olemassa aina joku, joka tietää sinua itseäsi paremmin, mitä olet sanomallasi tarkoittanut.
4. laki
Mitä enemmän viestitään, sitä huonommin viestintä onnistuu.
 - 4.1. *Mitä enemmän viestitään, sitä nopeammin väärinkäsitykset lisääntyvät.*
5. laki
Joukkoviestinnässä ei ole tärkeitä se, miten asiat ovat, vaan miten asiat näyttävät olevan
6. laki
Uutisen tärkeys on kääntäen verrannollinen etäisyyden neliöön.
7. laki
Mitä tärkeämmästä tilanteesta on kysymys, sitä todennäköisemmin unohdat olennaisen asian, jonka muistit hetki sitten.
8. laki
Koulutuksen taso on kääntäen verrannollinen koulutettavien lukumäärään.
9. laki
Todennäköisin vaihtoehto ei koskaan toteudu suomalaisessa politiikassa.
 - 9.1. *Järkevin ratkaisu ei koskaan toteudu suomalaisessa talouspolitiikassa.*

Voin sanoa, että pyrkimys viestinnässä selkeyteen ja yksiselitteisyyteen törmää jatkuvasti samaan pyhään kolminaisuuteen: viesti ei saavuta vastaanottajaa, sitä ei ymmärretä tai se ymmärretään väärin.

Mitä tästä opimme?

Ei varmaan mitään, mutta pidetään sateenvarjoista ja hatuista kiinni. Syysliukat alkavat ja hirvet säntäilevät. Hymyillään vastaanulijoille ja oudoille hulluuden pelosta huolimatta. Muistetaan jatkossakin Kolmen Koon ohjelma: Kehu, Kiitä ja Kannusta. Ja elämä on ihanaa.

Voimahalaus kaikille

DG Annukka

DG Annukka

Lions -piirin 107 F vuosijuhla 21.4.2018

Puhemies Paula Risikon puhe

Arvoisat kuulijat, sisaret ja veljet.

Aloitan puheeni eräällä tarinalla laulaja Olavi Virran elämästä. Sodan jälkeisinä vuosina hän keikkaili usein täällä Pohjanmaalla. Kerran keväällä hänen yhteensä lähti autolla Kurikasta kohti Helsinkiä ja yht’äkkiä tie vei tulva-alueelle juuri täällä jossakin lähellä Seinäjokea. Maantie oli kuin rannaton meri, auto jäi pohjasta kiinni eikä lähtenyt enää liikkeelle. Veden pinta nousi, kaikki eivät osanneet uida, huoli kasvoi. He viettivät koko yön autossa, mutta aamulla huomasivat tuntemattoman paikallisen miehen tulevan apuun isolla traktorilla.

Miehellä oli mukana iso rautakanki, johon yhdessä käsin tartuttiin. Auto saatiin lopulta irrotettua, se hinattiin huoltoasemalle kuivumaan ja seuraavana päivänä matka jatkui kohti Helsinkiä.

Tämä tarina kertoo hienolla tavalla pohjalaisten ihmisten auttamisen halusta. Apuun tullut mies tuskin kuului vielä silloin Lions –klubiin, mutta en ihmettele, vaikka hän joskus myöhemmin olisi tullut jäseneksi. Lions Club Internationalin presidentti Naresh Aggarwal on kuvannut leijonia juuri tämän miehen kaltaisiksi: ”me ojennamme kätemme ihmisille, jotka ovat hukkumaisillaan. Yksilöinä pystymme tekemään vain jonkin verran. Joskus virtaus on liian voimakas ja apu yltää pulassa oleville vasta sitten, kun lyöttäydymme yhteen. Tämä on meidän voimamme.”

Nykyisin on syytä olla huolissaan siitä, että traktori yhä useammin jää talliin, rautakankea väännetään yksin, toisen käteen ei tartuta. Suomalaiset tapaavat toisiaan vähemmän kuin ennen, tekevät talkootyötä ja auttavat muita ihmisiä entistä harvemmin, yhdistysten jäsenmäärätkin laskevat. Sosiaalisesti kaikista aktiivisimpia suomalaiset ovat olleet viime sodan aikana ja välittömästi sen jälkeen. Koskaan Suomessa ei ole perustettu yhdistyksiä niin paljon kuin vuonna 1946.

Myös leijonat syntyivät Suomessa samassa tilanteessa. Arne Ritari – hän oli muuten syntynyt juuri Seinäjoella – kirjoitti vuonna 1949 ensimmäisen kirjeen Lions Internationalin johtajalle ja esitti klubitoiminnan aloittamista Suomessa. Hänen perusteli aloitetta sillä, että suomalaiset kaipaavat sotavuosien jälkeen tuekseen jaloa aatetta, joka luo luottamusta tulevaisuuteen.

Yhdistystoiminta on tärkeätä, koska se luo luottamusta ihmisten välille. Ilman luottamusta elämä ei ole elämisen arvoista ja tämä näkyy jopa elinaikaennusteissa. Muutama vuosi sitten Ruotsissa tehtiin mielenkiintoinen tutkimushavainto: miesten elinikää ennakoiti se, onko lompakossa kirjastokorttia. Jos kortti on taskussa, ihminen yleensä aktiivisesti kehittää itseään, ei pelkää sosiaalisia tilanteita ja luottaa itseensä ja muihin. Tällainen ihminen elää pitkään. Olen varma, että Lions -klubin jäsenkortilla on samanlainen vaikutus: sen omistaja on keskimääräistä tyytyväisempiä elämäänsä, saa voimaa ihmisten kohtaamisesta ja elää keskivertoa pidempään. Uskon, että tällainen elämä on keskivertoa parempikin.

Lions –periaatteista ensimmäinen puhuu juuri luottamuksesta: ”pidä päivätyötäsi kutsumuksena ja hoida työsi niin, että herätät luottamusta.” Puhe luottamuksesta saattaa tuntua hyvin abstraktilta ja vaikeasti määriteltävältä, mutta sen seuraukset näkyvät yhteiskunnassa monin eri tavoin. Mitä enemmän ihmiset luottavat toisiinsa, sitä parempi on myös yhteiskunnan taloudellinen kilpailukyky. Sosiaalipsykologian professori Klaus Helkama on sanonut, että yhteiskuntatieteissä esiintyy vain hyvin harvoin näin selvää yhteyttä jonkin psykologisen ilmiön ja taloudellisen toiminnan välillä. Luottamus kuitenkin parantaa taloudellista kilpailukykyä, koska se saa yhteistyön sujumaan paremmin ja sopimisen helpommaksi.

Mitä enemmän yhteiskunta ympärillä muuttuu, sitä tärkeämpää on ihmisten luottamus tulevaisuuteen. Maamme historian eräässä vaikeimmassa tilanteessa, itsenäisyyspäivänä vuonna 1944, presidentti J.K. Paasikivi valoi uskoa suomalaisiin siteeraamalla Aleksis Kiveä: ”tee työtäs ja käytä itses aina kuin rehellinen mies, niin kaikki viimein päättyy hyvin.” Tähän suomalaiset naiset kuin miehetkin ovat uskoneet ja näin todella on käynyt. Kuten kaikki tiedämme, suomalainen yhteiskunta on lähes kaikilla mittareilla mitattuna eräs maailman parhaimmista.

Tietenkin meillä on myös omat ongelmamme. Otan esille erään ongelman, johon leijonat toiminnallaan voisivat puuttua. Moni suomalainen elää hyvin yksin. Joka viides suomalainen nuori kokee yksinäisyyttä, joka kymmenes on koko ajan yksin. Rauli Badding Somerjoki on laulussaan ”Valot” kuvannut todella koskettavasti yksinäisyyttä:

Ilta saapuu hiljaa huoahdoin,
Valot syttyy taakse ikkunain
Ei jää yksinään muut kukaan pimeään
Valot pois yön varjot häivyttää

Kaikki tahtoo tietää miksi jää
Asuntoni aivan pimeään
Varjot kietoutuu, niihin tukehtuu
Mulle vaikka mitä tapahtuu

Leijonat ovat pitkään tehneet työtä sokeiden ja näkövammaisten puolesta, mutta nämä sanat kertovat, kuinka yksinäisyys voi tehdä elämästä pimeän. Tämä kannattaa pitää mielessä, kun mietimme tulevia avustuskohteita ja toimintaa. Kuten Lions -liikkeen perustaja Melvin Jones on sanonut: meidän täytyy olla valon ritareita pimeyttä vastaan.

Lions –toiminnalla on nykyisin samanlaisia haasteita kuin kaikilla muillakin järjestöillä ja yhdistyksillä. Jäsenistö vanhenee, keski-ikä kohoaa. Työ vaatii paljon, maaseudulta muutetaan pois, sosiaalisia suhteita hoidetaan netissä. Sitoutumista pelätään ja nuoria on aikaisempaa vaikeampi saada toimintaan mukaan. Tulevaisuudesta ollaan huolestuneita, vaikka täällä Pohjanmaalla tilanne onneksi on muuta Suomea parempi.

Yhteiskunnan muuttuessa myös Leijonien toiminta muuttuu ja joudumme varmasti miettimään uusia toimintatapoja. Oman kokemukseni mukaan muutostilanteissa johtajuuden merkitys aina korostuu, koska ihmisillä on erilaisia näkemyksiä muutoksen suunnasta.

Maailman ehkä kuuluisin johtajuustutkija on amerikkalainen professori John Kotter. Hän on paljon pohtinut, miten niin yritysten kuin yhdistystenkin kannattaa toimia muutosten aikana. Hänen mukaansa muutoksia saadaan aikaan, kunhan kaikki tiedostavat muutoksen välttämättömyyden, laaditaan selkeä strategia ja visio, ihmisille annetaan mahdollisuus toimia sen mukaisesti ja nautitaan pienistäkin onnistumisista. Haluan erityisesti korostaa tätä viimeistä asiaa. Ihmiset sitoutuvat, kun kokevat pieniäkin onnistumisia. Hyvin toimivat mallit kannattaa kopioida ja toistaa niin kauan, että niistä vakiintuu uusi ja menestyksekkäs toimintatapa.

Toimintatapoja arvokkaampi on kuitenkin aina toiminnan idea. Lions Klubit tekevät arvokasta työtä ympäri Suomea tekevät. Apua antamalla annatte ihmisille toivoa, toivosta syntyy luottamusta, luottamuksesta hyvä yhteiskunta.

Toivon mitä parhainta vuosijuhlaa teille kaikille.

1 Nuorille mahdollisuus/

Marika Haapanen

Alavuden yläkoululaisilla sekä Töysän yläastelaisilla oli 18.9.2018 mahdollisuus saada kuulla Lasten ja Nuorten säätiöstä Dreamsteri Tommy Lindgrenin kokemuksia ja mietteitä unelmista Punaisen Sulan-Lions Questin yhteishankkeen puitteissa. Edellisen viikon tiistaina molempien koulujen opettajat kokoontuivat yhteen saadakseen työkaluja Lions Quest pikakoulutuksessa unelmailtapäivää varten, kouluttajanaan Lions Quest kouluttaja Johanna Arho-Forsblom. Tämän kauden Lions Quest peruskoulutus pidetään Seinäjoella, hotelli Fooningissa 21.-22.3.2019.

Lions-nimi muodostuu sanoista Liberty, Intelligence, Our Nation's Safety. Suomessa Lions-nimi tulkitaan Luovuta Isänmaasi Onnellisempana Nouseville Sukupolville

Kaikilla Suomen lionsklubeilla on samoja yhteisiä aktiviteetteja: nuorisovaihto, Lions Quest (LQ), rauhanjulisteja ja esseekirjotuskilpailu, Leot (lionsklubien oma maailmanlaajuinen nuorisoaktiviteetti). Yhteiset keräykset ovat Katastrofiapu, Punainen Sulka (PuSu) ja Sight First (näönsuojelu kehityksessa).

PuSu-LQ -yhteistyöprojekti: Lions Quest, Lasten ja nuorten säätiö, Yeesi ry, Partio ry

”Suomen Lions ry:n Kuvernöörineuvosto päätti marraskuussa 2014 Ylivieskassa myöntää Punaisen Sulan keräysvaroista seitsemän prosentin osuuden käytettäväksi nuorten elämisentaitoja vahvistavaan yhteistyöhankkeeseen. Hanke toteutetaan yhteistyössä Elämisentaitoja–Lions Quest -ohjelman, Lasten ja nuorten säätiön, Nuorten mielenterveysseura Yeesi ry:n, Partiolaisten ja Aseman lapset ry:n kanssa. Yhteistyökumppanit ovat koostaneet viisi projektia palvelemaan piirien erilaisia tarpeita. Piiri voi halutessaan valita hankkeista projektin tai projekteja, jotka se toivoo yhteistyökumppaneiden toteuttavan alueellaan Punaisen Sulan tuotoilla.”

Valittavissa olevista projekteista Etelä-Pohjanmaan ja Pohjanmaan alueet, eli F-piiri, anoi projekteista ”Yläkoulut ja unelmat”. Koulujen valintaan vaikutti F-piirin LQ-pj. Marika Haapasen yhteistyö Alavuden Yläkoulun vs. rehtori Riitta Soukkalan ja Töysän yläasteen rehtori Mirjami Kaunismaan kanssa, innostuminen ja halukkuus saada Unelmailtapäivä paikkakunnalle, sekä Alavuden sivistysjohtaja, Antti Takalan, myönteisyys hankkeeseen. Hankkeen rattaat alkoivat pyörimään keväällä 2017, ja ensimmäinen yhteydenotto Takalalle tammikuussa 2018.

Opettajien LQ-koulutus

LQ-pj. Marika Haapanen ja LQ-kouluttaja Johanna Arho-Forsblom

Koulujen opettajien yhteinen kolmen tunnin LQ-koulutus oli tapahtumaa edeltävänä tiistaina, ja opettajien mielenkiinto koulutusta kohtaan näkyi selvästi, muutama heistä oli käynyt kaksipäiväisen peruskurssin. ”Lions Quest -ohjelman taustalla keskeinen kysymys: Miten yhteisösi voi tukea lasten kasvua kyvykkäiksi, terveiksi ja vahvoiksi?”. Parikeskustelut ja ryhmäprosessit kannustivat olemaan oppilaiden asemassa ja kohtaamaan arki erilaisissa arvioinneissa ja palautteissa. Tässä koulutuksessa kouluttaja Arho-Forsblom asetti painopisteet Elämisentaidoille, Arvoille, Tunteille ja Itseluottamukselle.

Unelmailtapäivä

Unelmailtapäivässä rehtorit kouluillaan toivottivat tervetulleiksi tapahtumaan ja ennen Tommy Lindgreniä Haapanen kertoi hankkeesta lyhykäisesti: ”mistä ja miksi?”. Opettajien koulutuspäivä sekä oppilaiden unelmailtapäivä onnistuivat kaikin puolin.

1 Dreams-tapahtuma Alavuden yläkoulussa

Meri Haapanen 8E Alavuden yläkoulu

Tiistaina 18.9.2018 dreamsteri, Tommy Lindgren, vieraili tunnin ajan Alavuden yläkoulussa puhumassa unelmista, lahjakkuudesta ja tulevaisuudesta. Dreams on nuorten ja lasten säätiö, jonka tavoitteena on levittää sanomaa unelmista. Lindgrenin mielestä me kaikki olemme lahjakkaita. Myös englannin kielessä on sana ”talented” -lahjakas. Sanalla ”talent” on monta merkitystä, mutta yksi niistä tarkoittaa suuntaa. Oman suunnan, lahjakkuuksiemme löytämiseksi meidän on kokeiltava ja koeteltava kykyjämme. Minä itse olen samaa mieltä, sillä ellemme tee mitään, emme ole mitään.

Aseta itsellesi tavoitteita ja haasta kohtaamaan elämän turmannuolet. Oma identiteetti ja oman jutun löytäminen kestää joskus aikuisuuteen saakka. Yläkoululaisilta kysytään usein: Mitä teet peruskoulun jälkeen? Moni ei tiedä, eikä tarvitsekaan. Kenenkään ei pitäisi painostaa asian kanssa. Mielestäni vanhempien ei pitäisi päättää nuoren tulevaisuudesta, vaan antaa tilaa unelmille ja kannustaa nuorta etsimään omaa kutsumusammattiaan.

Jos useat muutkin löytävät töitä, niin miksen minäkin? Tommy Lindgren kertoo: ”Teillä on kaikki aika maailmassa”. Se, miksi haluamme isona ei voi olla vielä selvää. Kenenkään tarinahan ei ole kiveen hakattu ja elämä on täynnä odottamattomia yllätyksiä. Tommy aloitti bändissään harrastusmielessä ja lopulta hänestä tulikin muusikko, rap-artisti ja radiotoimittaja. Peruskoulussa hän ei olisi voinut ajatellakaan niin hienoa ammattia. Tämä on yksi esimerkki siitä, kuinka mielekkästä tekemisestä syntyy elämäntyö.

Epäonnistuminen on meidän pelkonamme. Entä jos en ole tarpeeksi hyvä? Entä jos mokaan? Jännityksen synä on usein asian merkitys itselle. Tommy itsekin jännittää esiintymistä. Minulla on paljon kokemusta jännittämisestä ja sen takana on se samainen epäonnistumisen pelko. Kykyjänsä täytyy kokeilla ja oppia löytämään se mieluista tapa tehdä asioita.

Se, mitä muut sanovat, vaikuttaa itseän. On hyvä osata antaa ja ottaa vastaan rakentavaa kritiikkiä, jos se on paikallaan, mutta myös kehuja. Palaute voi olla tärkeää itsensä kehittämisen kannalta.

Meillä on unelmia. Annetaan niiden näkyä ja kuulua, etteivät unelmat jäisi vain sisäisiksi haaveiksi. Arvosanat eivät aina ratkaise, mikä kenestäkin tulee isona. Vaikkei haaveammattiinsa lopulta pääsisikään, pitää voida muuttaa kurssia. Riittää, että tekee parhaansa. Onhan meitä täältä Alavuden käpykylästä monta maailmalle lähtenyt urheilijoista muusikoihin ja taiteilijoihin. Kuuluisuus ei ole mikään tavoite, pääasia tehdä sitä mistä pitää, ajattelevatpa muut mitä tahansa. Sitä paitsi, maailma ehtii muuttua. Tulevaisuus tuo mukanaan uusia ammatteja. Kaikki nykypäivän työt eivät mahda säilyä vuosikymmenien päähän. Kuka tietää? Elämme kestävän kehityksen, kehittyvän teknologian sekä ilmastonmuutoksen aikaa. Mitä on vielä edessä?

Tommy Lindgren, Marika Haapanen ja Alavuden yläkoululaisia

Tommy Lindgren, Marika Haapanen ja Töysän yläastelaisia.

1 Piirin GST:n kuulumisia

107-F piirin GST koordinaattori Timo Sysilampi

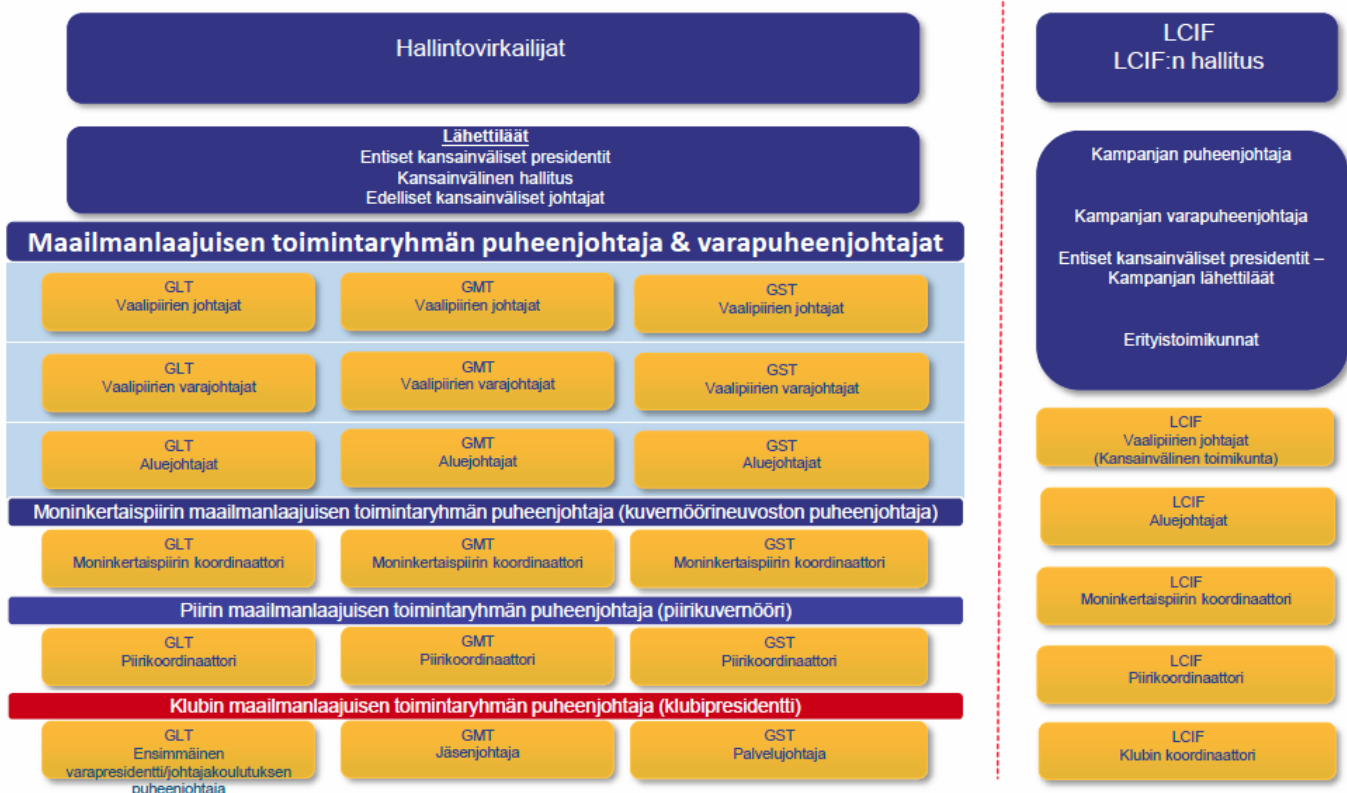
Liiton puheenjohtajan Pirkko Vihavaisen ehdotuksesta pidimme Maailmanlaatuisten toimintaryhmän yhteispalaverin MD-107 osalta sekä erikseen piirien jäsen- koulutus- ja palvelujohtajien osuudet lauantaina 25.8.2018. Samaan aikaan Mikkelissä pidettiin KVN:n avajaisjuhla ja GAT-seminaari sekä KVN-kokous ja keskustelutilaisuus siitä, miten pääsemme parhaalla mahdollisella tavalla toteuttamaan tärkeitä palveluaktiviteettejamme "Tule mukaan AUTTAMAAN/Kom med och HJÄLP" ja "Haku päällä/Sökning på gång"- jäsenkampanjaamme.

GAT – GLOBAL ACTION TEAM koostuu jäsenohjelmasta, koulutuksesta ja palvelusta. Jokaista osiota käsiteltiin erillisinä, mutta yhteen liittyneinä asioina. Jokaisella jäsenellä on mahdollisuus osallistua LCI:n sivustoilta löytyviin nettikoulutuksiin sekä rekisteröityä osallistujiksi netissä oleviin seminaareihin. GAT-ohjelman tarkoituksena on aikaansaada yhteisvaikutus kaikkien toimijoiden kesken läpi koko organisaation. Kun LCIF-ohjelma kulkee rinnalla, toimijoiden yhteistyön tulee olla saumatonta.

We Serve – Me Palvelemme ja Missä tarve – siellä lion -lauseet korostuivat useasti osana GAT-keskustelua. Meidän tulee löytää omien paikkakuntiemme tarpeet, vastata niihin niin, että myös itse koemme tyytyväisyyttä ja teemme palveluprojektejamme iloisella ja positiivisella asenteella. Samalla käytiin läpi kauden tavoitteita ja vinkkejä, millä toimenpiteillä ja kommentteilla saamme klubit aktiivisesti toteuttamaan palveluaktiviteetteja LCI-Forward tavoitteiden toteutumiseksi.

Liiton GLT Harri Hirvelän mukaan pelkkä jäsenhankintakampanja ei yksistään riitä, vaan meidän tulee ideoida toimintamalleja myös klubitoiminnan kehittämiseksi siten, että voimme sanoa: On ilo olla leijona! Tähän on minunkin helppo yhtyä ja mielestäni aktiivinen ja monipuolinen palvelutoimintamme on mitä parhaimpia jäsenhankinta keinoja klubeissa, kun ne toteutetaan iloisina ja hyvällä, aktiivisella mielellä. Yhteistyö on voimavara, jota ei kannata olla käyttämättä.

Maailmanlaajuisten toimintaryhmän & LCIF:n kampanjarakenne

LIITTO

1 Lion-viesti

CC Pirkko Vihavainen

Kausi on pyörytetty kaikissa piireissä ja klubeissa käyntiin. Jäsenkampanjassa on toivottavasti hyvä pohinä käynnissä. Klubeilla näyttää olevan paljon mielenkiintoisia yleisötapahtumia, jotka palvelevat erinomaisesti myös jäsenkampanjaa.

Uusien klubien, vaikkapa ympäristöteemalla käynnistettävien klubien, perustamiset kannattaa laittaa heti käyntiin. Entä perheklubit tekemään hyvää yhteisen harrastuksen parissa?

Muuten, lakkautetun klubin perustalle voidaan vuoden sisällä tehdä uusi klubi jo kymmenellä jäsenellä.

Jäsentyöryhmä on tehnyt ahkerasti töitä ja valmistanut klubeille työkalupakin Jäsen-sivuille. Nyt on aika vaihtaa vähän isompi purje ja saada lisää vauhtia.

Suomi on iso maa, ja tuulet vaihtelevat – tai jossakin ei tuule ollenkaan! Silloin on laitettava moottori käyntiin, että matka jatkuu. Paikalleen ei pidä jäädä, jos aikoo perille päästä!

Liiton sivuilla Haku päällä -osiosta löytyy käynnistysaineita ja korjaussarjaa, jos sellaisia tarvitaan.

Nenäpäivässä hauska auttaa maailman lapsia ja saa vaikuttavia asioita aikaan. Esimerkiksi 900.000 lasta on saanut koulutusta ja apua koulunkäyntiin Nenäpäivän tuella. Nenäpäivä on tunnettu, näkyvä ja luotettava toimija. Lähes kaikki suomalaiset tuntevat Nenäpäivän ja yhä useampi on valmis lahjoittamaan maailman lapsille.

Miksi meidän leijonien kannattaa ottaa Nenäpäivään osaa? Sen lisäksi, että Nenäpäivä keräys on hauska järjestää, Nenäpäivään osallistuminen tuo meille myönteistä näkyvyyttä. Keräyksen lomassa on myös mahdollista kutsua uusia jäseniä mukaan Lions-toimintaan.

Nenäpäivä-kampanja alkaa 18.10. järjestettävällä RSO Nenäpäivän hyväksi -konsertilla, jonka teemana on kaikkien aikojen iskelmät. Varsinaista Nenäpäivää vietetään 9.11. Nenäpäivä-show'n merkeissä. Molemmat ohjelmat näkyvät suorana Ylen kanavilla.

Lipaskeräyksen voi järjestää koska vain kampanja-ajalla 18.10. - 11.11. Jos on mahdollista järjestää lipaskeräys vain muutamana päivänä, hyviä ajankohtia ovat 19.10., 9.11. ja 10.11. Lisäksi on mukavaa, jos Nenäpäivän lipaskeräys näkyy paikallisissa tapahtumissa.

Materiaalitulaukset ja lisätieto leijonille: nenapäivä.fi/leijonat

Ollaan taas näyttävästi mukana ja autetaan maailman lapsia!

PIIRIN KLUBIT

1 LC Seinäjoki - uusia jäseniä

Arja Kanto

LC Seinäjoki Aalto klubin sai kaksi uutta upeaa lionit-jäsentä 11.9.2018 klubikokouksessa. Olemme heistä hyvin kiitollisia ja otimme heidät lämpimästi vastaan sekä teemme parhaamme, että uudet lionit tuntevat olonsa hyväksi klubissamme.

LC Seinäjoki/Aalto ry.:n tällä hetkellä tiedossa olevat palveluaktiviteetit 2018-2019 toimintakautena ovat:

Leijona-työn päivänä. Palvelukeskus Koivukaassa, vanhusten kanssa ulkoilemassa 8.10.2018.

Elämänhallinta ja syrjäytymisen ehkäisy. Yhteistyössä Seinäjoen seurakunnan diakoniatyön kanssa järjestetään vähävaraisille perheille jouluruokailutapahtuma. Kohderyhmänä syrjäytymisvaarassa olevat vähävaraiset perheet, joissa nuoria ja lapsia joulukuussa 2018.

Joulumyyjäiset/-markkinat Seinäjoen Torikeskuksessa 8.-9.12.2018.

Juhlimme LC Seinäjoki/Aalto ry. 30-vuotisjuhlaa, 19.1.2019.

*Vasemmalla presidentti ja kummi Tuulikki Martikkala, Irmeli Koivisto- Lipponen sekä Soila Karjanlahti ja kummi Sinikka Saari.
Kuva Arja Kanto*

1 Kauhajoen klubit - vierailu Eduskuntatalossa

Ari Korpela

Kauhajoen lions-klubit: LC Kauhajoki, LC Kauhajoki/Aro, LC Kauhajoki/Päntäne ja LC Kauhajoki/Katrilli kävivät päiväretkellä Eduskuntatalossa. Retken järjesti LC Kauhajoki. Eduskunnan kyselytunti kuului myös ohjelmaan. Leijonia opasti kauhajokelainen kansanedustaja Lasse Hautala sekä eduskunnan puhemies Paula Risikko. Yhteinen retki koettiin onnistuneeksi.

Kauhajoen klubit vierailulla Eduskuntatalossa. Kuvat: Ari Korpela ja Lasse Hautalan avustaja Sakari Tuomisto

1 LC Kauhajoki/Aro - pyöräilykypärät

Ari Korpela

LC Kauhajoki/Aro luovutti jälleen kummikoulunsa, Aron koulun ekaluokkalaisille pyöräilykypärät. IKH lahjoitti oppilaille turvaliivit. Aron koulussa on 147 oppilasta, seitsemän luokanopettajaa, erityisopettaja ja kolme koulunkäyntiohjaajaa. Ekaluokkalaisia on tänä syksynä 21, esikoululaisia 27. Aamu- ja

iltapäivätoiminta toimii esikoulun kanssa samoissa tiloissa.

Monialaisena oppimiskokonaisuutena Aron koululla on Kauhajoki 150-vuotta. Luokilla 4-6 on valinnaisaineina liikunta-, media- ja kotitalouskurssi.

Kuvassa LC Kauhajoki/Aron presidentti Aarne Ketola, sihteeri Tapani Ojala sekä IKH:n edustaja ja koulun opettajia. Kuva: Erja Pekkala/Kauhajoki-lehti

1 LC Alavus/Kuulattaret - avustukset

Marika Haapanen

LC Alavus/Kuulattaret on järjestänyt Alavustyttö-kilpailun Alavuden Ryskööt – tapahtuman yhteydessä jo muutaman vuoden erilaisia edustustehtäviä varten. Kahden päivän ajan mukana olleiden taustajärjestöjen ehdokkaat saivat esittelyssä kertoa yleisölle itsestään ja tavoitteistaan. Äänestyslippuja myytiin ahkerasti ennen tapahtumaa ja itse tapahtumassa, myyjinä ehdokkaat sekä Kuulattaret. Alavustyttö valitaan yleisöäänestyksessä. Tämän vuoden 2018 mukana olleet taustajärjestöt olivat Lymyn tilatomikunta, Lakeudenportin ratsastajat, Töysän 4H- yhdistys, Hakojärven kyläyhdistys, Alavuden 4H- yhdistys sekä Alavuden nuorisovaltuusto, jota vuoden 2018 Alavustyttö Aino-Kaisa Vehkakoski edusti.

LC Alavus/Kuulattarien- ja taustajärjestöjen edustajat. Kuva Marika Haapanen

1 LC Jalasjärvi/Liisat – Anturat

Minna Kotila

LC Jalasjärvi/Liisat on 18-vuotisen toimintansa aikana hankkinut suuren osan lahjotusvaroja myymällä Anturat tuotteita. Toiminnan alkuvaiheessa haettiin jotain myytävää tuotetta ja päädyttiin mukiin. Mukiin painettavan kuvion suunnittelijaksi pyydettiin kuvataiteilija Olli Vasaa, joka nuoruudessaan oli asunut Jalasjärvellä. Olli Vasa suunnitteli kuvion, jonka nimeksi hän antoi Anturat. Kuvion anturat eli jalakset viittaavat Jalasjärven nimeen.

LC Jalasjärvi/Liisat klubin hallituksen jäseniä esittelemässä Anturat kaitaliinaa. Vasemmalta Aino Nevala, Eija Laulaja, Maria Köykkä, Aira Rantanen ja presidentti Elise Mäkiranta. Presidentti Elisen kädessä on ensimmäinen Anturat tuote, tummanpunainen muki. Kuva Minna Kotila

Ensimmäinen tuote oli Anturat muki, joka teetettiin Arabian tehtailla. Mukin muoto on Teema-mukista tuttu. Ensimmäisten mukien väri oli tummanpunainen ja siitä erästä yksi muki luovutettiin juhlallisesti kunnanjohtaja Antti Rantakokolle vuonna 2001.

Myöhemminä vuosina teetettiin muunkin värisiä mukeja: sinisiä, mustia, vihreitä, ruskeita, joulunpunaisia ja oransseja. Myytyjen mukien kokonaismäärää ei kukaan oikein muista mutta ainakin yli viisi tuhatta niitä on.

Vuosien varrella Anturat –tuoteperhe on laajentunut tekstiilien suuntaan. Anturat-kuviota on eri väreissä painettu puuvillakankaaseen, josta jalasjärveläinen Lennol Oy on valmistanut mm. lakanoita, essuja ja meikkilaukkuja. Silkkiä huiveja ja kravatteja on edelleen myynnissä. Myös Anturat-kuvioisia kortteja on painettu.

Anturat-tuotteiden uusi tulokas on Jokipiin Pellavan valmistama kaitaliina joka tulee myyntiin kevään 2018 aikana. Väreinä pellavaliinassa ovat harmaa ja valkoinen ja kaitaliinaa on saatavana useita eri pituuksia.

Anturat tuotteiden tuotto on alusta lähtien käytetty jalasjärveläisten lasten ja nuorten hyväksi ja niin tullaan jatkossakin tekemään.

Anturat-tuoteperhettä. Kuva Minna Kotila

1 LC Isokyrö - leijonapilkki

Juhani Perämäki, Pohjankyrö-lehti

Seinäjokelainen Karri Nurmi teki tuplat Kalliojärven 29. pilkkikisoissa nostaessaan jään alta kisan ensimmäisen lohikalan. Nurmi teki saman tempun edellistalvenakin, jolloin hän sijoittui lohisarjassa seitsemänneksi.

Häntäkin nopeampi oli tällä kertaa jurvalainen Raili Rantala, joka kiskaisi kisan ensimmäisen kalan, ahvenen 36-senttisen jääkannen alta. Lähtölaukauksen kaiku kiiri vielä lammikkoa ympäröivissä kallioissa, kun Raili jo esitteli ahventaan ympärillä pilkkiville kilpakumppaneilleen.

– Saapa nähdä, miten tämä jatkuu, alkua oli ainakin lupaava, kun sain näin komean ahvenen, sanoi Rantala.

Rantala on innokas pilkkijä, joka istahtaa usein pilkille Jurvan Säläsjärvellä.

– Huomenna aion mennä meren jäälle pilkkimään, kun pitää näin hienoja kevätsäitä, kertoi Rantala. Raililla on kokemusta kalahommista, joten hän tietää miten on varauduttava pitkään istumiseen jäällä: kerrospukeutuminen on tärkeää ja päälle kunnon pilkkihaalari. Raili Rantala ei turhaan sunnuntaipäiväänsä jäällä viettänyt, sillä hän otti muut kalat -sarjan voiton pilkkimällä 781 grammaa kalaa.

Karri Nurmi ei keksi mitään selitystä, miksi lohi tarraa ensimmäisenä juuri hänen pilkkiinsä.

– Taitaa olla tuurillakin osuutta tähän, mutta viime vuonna lohi iski syöttiini aivan tässä samassa paikassa, selvitti Nurmi. Hän kairasi ensimmäisen reiän hyvin lähellä kalliorantaa lähes tanssipaviljongin terassin alla.

Innokkaita olivat lohet käymään kiinni syöttiin, sillä ennen tätä ensimmäistä, toinenkin lohi kiskoi syöttikoukkuun aika voimakkaasti. Ensimmäisen jälkeen kalan tulossa on useimmiten luova tauko.

– Toivottavasti tulee sen verran kalaa, että edellisvuoden sijoitukseni vähän paranisi, tuumaili nopeuskalastaja Nurmi, joka sijoittui lohisarjassa kuudenneksi 1202 gramman saaliillaan.

Seinäjokelainen Marko Marttila asetteli karpäsen toukkaa tyttärensä Meerin pilkin koukkuun ennen lähtölaukauksen pamahtamista.

– Olen syntynyt Ylistaron Åbergin kylässä, mutta olen muuttanut Seinäjoelle jo ajat sitten, kertoi Marttila.

Olemme käyneet täällä Kalliojärven Leijonapilkkissä muutaman kerran ja aina on saatu kalaakin, myös kirjolohia. Meeri on usein mukana pilkkireissuilla eri järvillä.

Tämä harrastus ei ole hätäisen hommaa, sillä täällä on istuttava samassa paikassa tuntikausia.

Meerillä ja Markolla oli mukana iso muovipulka, jolla välineet oli vedetty jäälle. – Käyhän tuo hyvästä kalojen kускаusreestäkin, jos alkaa pukata kalaa oikein kunnolla, naureskeli Marko.

Suurimman kalan tämänvuotisessa Leijonapilkkissä narrasi Juha-Matti Takala. Lohi painoi 1800 grammaa.

Leijonapilkin järjestäjän Isonkyrön Lions Clubin presidentti hymyili tyytyväisenä, kun Kalliojärvellä paistoi jälleen aurinko täydeltä terältä.

– Leijonilla käy useimmiten hyvä säkä, kun leijonapilkipäivänä sattuu näin hieno pilkkisää, sanoi Erik Maunuksela.

Pilkkilammen jäällä istui jälleen lähes 130 pilkkijää, joista muutama kisasi nuorten sarjassa. Näyttää siltä, että jatkuvuus on taattu tällekin tapahtumalle.

Jurvalainen Raili Rantala vetäisi jäälle päivän ensimmäisenä kalana komean ahvenen
Kuva Juhani Perämäki

Leijonapilkkijät saivat nauttia aurinkoisesta säästä lohilammikon jäällä. Kuva Juhani Perämäki

Seinäjokelainen Karri nosti jäälle päivän ensimmäisen lohikalan.
Kuva Juhani Perämäki

Kahdeksanvuotias isokyröläinen Viljo Buckman otti pilkkikisan rennosti. Kuva Juhani Perämäki

❶ LC Seinäjoki/Aalto - Nälkä – mitä?

Ritva Poikolainen

Untuvikkona presidenttinä minun oli helppo valita ensimmäinen aktiviteettini. Olin lukenut Erkki Honkalan kirjoituksen, jossa hän kehotti näkemään lähelle. Toinen kirjoitus Raimo Sillanpäältä, josta kuului äänetön huuto: ”kattokaa mua!” Meillä jokaisella on aistit nähdä ja kuulla, mutta käytämmekö niitä aina oikein ja oikeassa paikassa? Viittaen oheiseen runooni. Jokainen päivä meillä on päivänäytös. Tunnistammeko naamion takan olevan hädän ja tuskan? Kun pieni poika kertoo haaveenaan olevan, että saisi joskus meetvurstia leivänpäälle... On monia nälkäisiä, jotka eivät naamion särkymisen pelosta uskaltaudu leipäjonoihin tai eri tahojen järjestämiin ruokakassien jakeluihin. Meidän on nähtävä naamion taakse.

LC Seinäjoki/Aalto järjesti joulun alla 2017 ruoka-apua kahteenkymmeneen viiteen kohteeseen, joissa henkilöitä yhteensä kuusikymmentä kahdeksan - kolme isoa kassia jokaiselle. Apunamme oli Sedun restonomiopiskelijat sekä Ice Heart -järjestön väkeä. Kassien jakajat kohtasivat itkeviä äitejä... Näin silmiäni edessä pienen pojan toiveineen - hänen toiveensa täytyi – ja monen muunkin. Silloin tuli joulu leijonanaisten sydämiin!

PÄIVÄNÄYTÖS

Hän on rikkirevitty, hiljainen,
käy matkaansa eteenpäin – vaieten.
Polku jalkain alla on kivisin,
silti hymyilee verisin sydämin.
Hän nauraen päättänsä nakkaa,
naamion takana sydän jäätä hakkaa.
Ja katsoja, kateuden jyvän
hänelle lausuu: sullahan menee hyvin!
Niinpä niin –
yön pimeään naamio riisuttiin.
On päivänäytökset päättyneet,
katsojat salista poistuneet.
Näin yössä valvoo hän yksikseen,
hakee pisaran voimaa huomiseen.
Taas aamulla hymyineen, nauruineen
hän on valmis uuteen näytökseen.
(Ritva Poikolainen)

Miten kaikki oikein onnistui? Pidimme joulumyyjäiset ja arpajaiset siinä samassa. Jokainen Aallon nainen antoi valtavan suuren työpanoksensa ja ilomme oli suuri, kun kaksisataa arpaa myytiin loppuun, samoin kaikki tuotteet, joita pöydässämme oli! Nälkä-asia kosketti. Eräs nuori nainen tuli seteli kädessään ja kyynel silmässään kertoen, että hän haluaa miehensä kanssa antaa tämän, sillä hekin ovat joskus tarvinneet apua ja myös saaneet sitä. Nyt meillä on mahdollisuus auttaa, hän jatkoi

NÄE – TUNNE – TEE!

LIONIT

🔴 Ahkeraa leijonaveljeä muistettiin mitalilla

Pohjankyrö-lehti

Isokyröläinen leijonaveli Tauno Lepistö on toiminut Isonkyrön Lions Clubissa viisikymmentä vuotta. Hän on liittynyt klubiin marraskuussa 1967.

Ilтана, jolloin Lehtonen liittyi klubiin, seitsemän Lions-veljeä oli kokoontunut Elpen ruokasaliin.

Tauno Lepistö. Kuva Arto Erkkilä, Pohjankyrö-lehti

Lepistö hoiti sihteerin tehtäviä jo seuraavana vuonna. Presidenttinä oli silloin Veli Rouru.

Lepistö otti presidentin tehtävät vastaan 1970-luvun alussa.

– Silloin hankimme Vaasan teatterista Isoonkyröön Kuisma ja Helinä -näytelmän, jonka esittämistä varten rakennettiin kunnon puitteet, hän kertoo.

Vuosina 1984 ja 1985 Tauno Lepistö oli puheenjohtajana lohossa, johon kuuluivat Vähänkyrön, Isonkyrön ja Ylistaron Lions Clubit.

Piirikuvernöörinä oli tuolloin Kauko Palomäki.

– Silloin kierrettiin lohkon kokouksissa naapuriklubeissa, hän muistelee.

Leijonat hankkivat 1970-luvulla Vanhan kirkon valaistuksen, mistä he vastaavat edelleen.

Viimeinen monivuotinen tehtävä on ollut rauhanjulistekilpailu.

– Olen osallistunut ahkerasti klubin kokouksiin ja myös hallituksen kokouksiin lähinnä nähdäkseni klubiveljiä.

– Klubi on mielestäni kehittynyt kovasti, sillä puheenvuorot ovat hyvin kohteliaita ja usein samanmielisiä, näkee Lepistö.

Tauno Lepistö on saanut leijonaritarin arvon vuonna 2000.

Viime vuoden joulukuussa hän sai mitalin 50-vuotisesta klubijäsenyydestään.

Arne Ritari -säätiö

Arne Ritari -stiftelsen

Suomalaisen
lionstyön tukena

Stöder det finländska
lionsarbetet

Suomen Lions-liitto ry
Arne Ritari -säätiö

Finlands Lionsförbundet rf
Arne Ritari -stiftelsen
www.lions.fi

**Mainostilaa: 100eur/ruutu.
raimo.sillanpaa(at)lions.fi**

Ota yhteys

